

Powstanie Wielkopolskie

<https://pw.ipn.gov.pl/pwi/form/r2650170840983,MIKLASZEWSKI-Zygmunt.html>
18.04.2024, 12:38

MIKLASZ EWSKI Zygmunt

Osoba

MIKLASZEWSKI Zygmunt

Urodzony

1899

Zmarł

1973

Opis

powstaniec wielkopolski, brat Włodzimierza. Ur. 24 listopada 1899 r. w Poznaniu, w rodzinie cechmistrza krawieckiego Ludwika (ur. 17.08.1869 r. zm. 23.07. 1931 r.; w 1919 r. komisarza obwodowego, a następnie burmistrza Kostrzyna a w latach 1928-1930 posła na sejm RP) i Stefanii z Rutkowskich. Wychowany wśród sześciorga rodzeństwa w duchu patriotycznym. Uczęszczał do Miejskiej Szkoły Średniej a następnie do Gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu.

W 1913 r. wstąpił do I Drużyny Harcerskiej im.

Bolesława Chrobrego w Poznaniu. Do wybuchu powstania był członkiem kilku organizacji młodzieżowych krzewiących kulturę muzyczną i patriotyczną. Praktykował jako technik dentystyczny. W czasie I wojny światowej nie został powołany do służby wojskowej ze względu na zły stan zdrowia. Z wybuchem powstania wraz z braćmi Włodzimierzem(1897-1919) i Wincentym(1901- wstąpił w szeregi powstańcze. Brał udział w przejmowaniu i zabezpieczeniu obiektów wojskowych w Poznaniu, m.in. Głównego Szpitala Fortecznego. 17 stycznia 1919 r. z barku odpowiednich przygotowań do służby wojskowej został z racji wykonywanego zawodu skierowany do służby sanitarnej.

Jak zapisano we wniosku odznaczeniowym Wielkopolskiego Krzyż Powstańczego: „W dniu 17 stycznia 1919 roku zgłosił się do dyspozycji władz powstańczych w ówczesnym Biurze Werbunkowym mieszczącym się przy ul. Rycerskiej (obecnie Fr. Ratajczaka) skąd, z racji swojego zawodu, został skierowany do ówczesnego Szpitala Fortecznego w Poznaniu, gdzie jako żołnierz sanitarny pełnił służbę w szeregach powstańczych, następnie w szeregach WP do dnia 20.11.1921 r.”. Po odbyciu kursu i zdaniu egzaminu na żołnierza sanitarnego pełnił służbę wojskową.

Po powstaniu pełnił służbę w szeregach II Dywizji Strzelców Wielkopolskich; brał udział w objęciu przez wojsko polskie Pomorza. 1.05.1921 r. przydzielony do kompanii sztabowej D-twa 23 Dywizji Piech. (Górnośląskiej), która współdziałała z wojskami powstańczymi na Górnym Śląsku. 28.11. 1921 r. został przeniesiony do rezerwy w stopniu plutonowego. W 1925 r. rozpoczął samodzielną praktykę dentystyczną w Poznaniu później w Bydgoszczy, a 1926 r. osiedlił się w Poznaniu, gdzie pracował w swoim zawodzie do wybuchu II wojny światowej.

W grudniu 1939 r. wysiedlony przez okupanta niemieckiego go GG, ostatecznie po różnych perypetiach znalazł się w marcu 1941 r. w Krakowie. Od 1945 r. był członkiem założycielem Związku Zawodowego Dentystów woj. Krakowskiego oraz łącznikiem dla spraw Ubezpieczalni Społecznej przy organizowaniu Związku Służby Zdrowia. Członek zarządu ZBoWiD okręgu krakowskiego (od 1949 r.). Od marca 1957 r. do kwietnia 1959 r. przewodniczący Komisji Weryfikacyjnej Środowiska Powstańców Śląskich i Wielkopolskich. Po przeprowadzeniu do Poznania w 1959 r. kontynuował pracę na rzecz kolegów powstańców.

Zmarł 25.01.1973 r. w Poznaniu, pochowany na cm. junikowskim; pole: 25, kwatera 3, rząd 8 miejsce 7. Odznaczony m.in.: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym (1958r.), Odznaką Honorową Frontu Pomorskiego nr 3723, Odznaką Honorową I Poznańskiej Drużyny Harcerskiej im. Bolesława Chrobrego.

Bibliografia

Z. Kościański, Miklaszewski Zygmunt (1899-1973), (w:) Powstańcy wielkopolscy. Biogramy uczestników powstania wielkopolskiego 1918-1919, t. XIV, red. B. Polak, Poznań 2017, s. 115-116.

Autor wpisu

Zdzisław Kościański